

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rudolfa Čirča a sudcov JUDr. Evy Sakálovej a JUDr. Petra Priehodu v právnej veci žalobcu **J. Š.**, bývajúceho v P, zastúpeného JUDr. F. K., advokátom so sídlom v P, proti žalovanému **K**, so sídlom v P, o **určenie splnenia predpokladov na vymenovanie do stálej štátnej služby**, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 9 C 193/2002, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 7. júna 2006 sp.zn. 7 Co 28/06 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalobcu **z a m i e t a .**

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Prešov rozsudkom zo 14. decembra 2005 č.k. 9 C 193/02-118 určil, že žalobca spĺňa predpoklady pre vymenovanie do stálej štátnej služby podľa § 17 ods. 2 písm.a/, b/ a h/ zák.č. 315/2001 Z.z. o Hasičskom a záchrannom zbore a po zložení služobnej prísahy bude vymenovaný do tejto služby. Zároveň rozhodol, že mzdové nároky žalobcu sa vylučujú na samostatné konanie, a že o trovách konania bude rozhodnuté v konečnom rozhodnutí. Výrok rozsudku vo veci samej odôvodnil výsledkami vykonaného dokazovania, z ktorého vyvodil záver, že žalobe možno vyhovieť.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd na odvolanie žalovaného rozsudkom zo 7. júna 2006 sp.zn. 7 Co 28/06 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo veci samej zmenil tak, že žalobu o určenie zamietol. Vyslovil názor, že žalobcom žiadané určenie sa musí týkať všetkých zákonných podmienok vyplývajúcich z § 17 zák.č. 315/2001 Z.z. o Hasičskom a záchrannom zbore (ďalej len „zák.č. 315/2001 Z.z.“) a to ku dňu jeho účinnosti, preto nemožno vyhovieť žalobe, ktorou sa žiada určiť v prítomnosti splnenie len niektorých týchto podmienok. Okrem toho z vykonaného dokazovania vyvodil záver, že žalobca zákonom stanovené podmienky pre vymenovanie do stálej štátnej služby preukázateľne nespĺňal s ohľadom na svoju zdravotnú spôsobilosť.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal dovolanie žalobca. Žiadal, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vyčítal odvolaciemu súdu nesprávne právne posúdenie veci. Okrem iného poukazoval na to, že spĺňa všetky predpoklady uvedené v ustanovení § 17 ods. 1 zák.č. 315/2001 Z.z., preto žalovaný bol povinný umožniť mu zloženie služobnej prísahy a vymenovať ho za príslušníka v stálej štátnej službe.

Žalovaný vo vyjadrení k podanému dovolaniu navrhol tento mimoriadny opravný prostriedok ako nedôvodný zamietnuť. Uviedol, že žalobca vedel o dôvodoch nevymenovania do prípravnej štátnej služby (zdravotný dôvod a kvalifikačný predpoklad vzdelania) už pri odovzdávaní oznámenia ďalších podmienok vyplývajúcich z pracovnoprávneho vzťahu zamestnanca vo verejnej službe dňa 2.4.2002 a následne 10.4.2002.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie bolo podané proti právoplatnému rozsudku odvolacieho súdu oprávnenou osobou (účastníkom konania) v zákonnej lehote (§ 240 ods. 1 O.s.p.) a že je prípustné (§ 238 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, bez nariadenia pojednávania (§ 243a ods. 1 veta za bodkočiarkou O.s.p.) a dospel k záveru, že dovolaniu nemožno vyhovieť.

Dovolací súd je podľa ustanovenia § 242 ods. 1 O.s.p. viazaný uplatneným dovolacím dôvodom; z úradnej povinnosti skúma iba vady uvedené v § 237 O.s.p., a iné vady konania len vtedy, pokiaľ by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Vady v zmysle § 237 O.s.p. a iné vady konania však neboli dovolaním namietané a zo súdneho spisu nevyplývajú.

Dovolací súd preto skúmal správnosť napadnutého rozsudku z hľadiska uplatneného dovolacieho dôvodu, a to právneho posúdenia veci odvolacím súdom.

Podľa ustanovenia § 80 písm.c/ O.s.p. návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Podľa ustálenej judikatúry súdov naliehavý právny záujem o určenie, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, je daný najmä tam, kde by bez tohto určenia bolo ohrozené právo žalobcu alebo kde by sa bez tohto určenia jeho právne postavenie stalo neistým. Určovacia žaloba je teda na mieste iba tam, kde má súd deklarovat' existenciu alebo neexistenciu právneho vzťahu alebo práva.

V prejednávanej veci sa však žalobca nedomáhal určenia existencie alebo neexistencie právneho vzťahu alebo práva, ale určenia skutočnosti (že spĺňa podmienky vyplývajúce z ustanovenia § 17 ods. 1 písm.a/, d/ a h/ zák.č. 315/2001 Z.z. pre vymenovanie do stálej štátnej služby a po splnení podmienky zloženia služobnej prísahy bude vymenovaný do tejto služby), ktorá by mohla byť právnou skutočnosťou, ak s ňou majú byť spájané právne následky. Určenie existencie právnej skutočnosti, nie právneho vzťahu alebo práva rozhodnutím súdu, prichádza do úvahy iba vtedy, ak to zákon pripúšťa. V takom prípade však nejde o určovaciu žalobu, ale o žalobu inú, v § 80 O.s.p. neuvedenú. Žaloba, ktorou sa žalobca domáhal označeného určenia, nespĺňa predpoklady žaloby na určenie podľa § 80 písm.c/ O.s.p., lebo sa netýka existencie alebo neexistencie práva alebo právneho vzťahu, ani nemá oporu v platnom práve. Preto pokiaľ odvolací súd žalobe vyhovujúci rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a žalobu zamietol, je jeho rozsudok vecne správny, aj keď z iných než v ňom uvedených dôvodov.

Vzhľadom na to, že žalobca v priebehu konania žalobu zmenil tak, že namiesto určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru, resp. určenia trvania pracovného pomeru, sa domáhal určenia, že spĺňa ním označené predpoklady pre vymenovanie do stálej štátnej služby, a súd prvého stupňa zmenu žaloby v tejto časti pripustil, boli jeho dovolacie námietky týkajúce sa neplatnosti skončenia, resp. trvania pracovného pomeru, vo vzťahu k predmetu žaloby právne bezvýznamné a dovolací súd sa nimi nemohol zaoberať a zaujímať stanovisko k otázke trvania pracovného pomeru žalobcu.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobcu smerujúce proti správne mu rozsudku odvolacieho súdu zamietol (§ 243b ods. 1 veta pred bodkočiarkou O.s.p.).

Úspešnému žalovanému nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, pretože mu v súvislosti s ním žiadne nevznikli (§ 142 ods. 1 v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. novembra 2007

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia :